Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6719
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png">

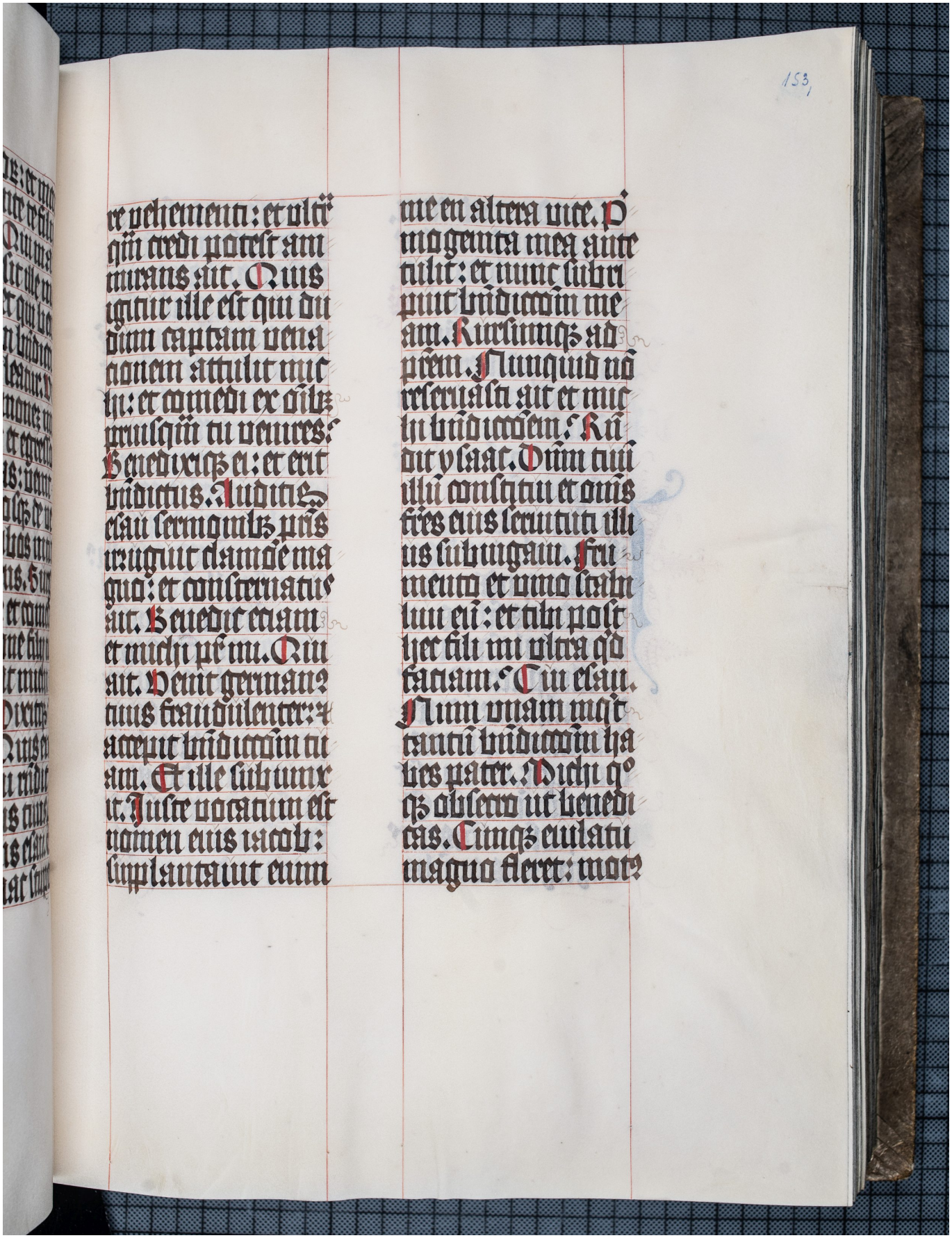

re vehemenem: et vltrõ
quã credi potest: ami
rans ait. Quis
igitur ille est qui du
dum captam venã
tionem attulit mihi
: et comedi ex omib:
priusquã tu venires:
Benedixisq; ei: et erit
benedictus. Audiens
esau sermonib: patris
ingemuit clamore ma
gno: et consternatus
ait. Benedic etiam
et michi pater mi. Qui
ait. Venit germanus
tuus fraudulenter: et
accepit benedictionem tu
am. Et ille subiunxi
t. Iuste vocatum est
nomen eius iacob:
supplantauit enim
me en altera vice. Pri
mogenita mea auferre
tulit: et nunc subri
puit benedictionem me
am. Rursumq; ad
patrem. Nunquid non
reservasti mihi et mihi
benedictionem? Rõ
dit ysaac. Dominum tui
illum constitui et omnes
fratres eius seruituti illi
us subiugauiu. Frumento
et vino stabilivi eum: et tibi post
hac fili mi vltra quid
faciam? Cum esau.
Numquid vnam tantã
benedictionem habes pater? Michi q̃
q; obsecro ut benedi
cas. Cumq; eulatu
magno fleret: motus